

opusdei.org

«L'atenció mèdica sempre ha d'anar unida a l'acompanyament personal»

Dra. Silvia Sesé, metgessa
internista a l'Hospital de
Monkole de Kinshasa

02/08/2010

***Samuel Gutiérrez / Catalunya
Cristiana***

Aquesta metgessa internista
especialitzada en Medicina Tropical

fa gairebé nou anys que és a la República Democràtica del Congo com a professional i docent a l'Hospital de Monkole, a Kinshasa. La Dra. Silvia Sesé (Barcelona, 1961) és, a més, llicenciada en Teologia, per la qual cosa a la seva vida medicina i fe van íntimament unides. Després de cinc anys sense visitar la seva família, aquest estiu la Dra. Sesé ha estat a Barcelona, on ha pogut compartir amb els seus l'alegria que li provoca posar la vida i la professió al servei dels més necessitats.

Què la va portar ja fa nou anys a la República Democràtica del Congo?

L'any 2001 em van proposar traslladar-me a Kinshasa per treballar a l'Hospital Monkole, una obra impulsada per l'Opus Dei que a poc a poc s'ha convertit en centre mèdic de referència per a tot el país. En aquells moments l'hospital vivia un moment d'expansió i calien

metges, no només per a l'atenció als pacients, sinó també per poder impartir formació als estudiants autòctons. A mi em van proposar, a més, posar en marxa el servei de medicina interna en aquest hospital.

Tinc entès que quan vostè va decidir traslladar-se a Àfrica estava molt ben situada en un hospital privat de Tenerife...

Sí, hi estava molt bé, però alhora tenia ganes de poder ajudar en un altre nivell, en un lloc on no hi haguessin tants recursos, i sobretot tenint en compte les necessitats enormes que hi ha a Àfrica. Em va animar molt a fer aquest pas la dimensió docent que tindria la meva feina, perquè crec que és de les inversions més bones que es donen en aquests països. La República Democràtica del Congo encara avui pateix les terribles conseqüències de la guerra, sobretot en l'àmbit

educatiu i de sanitat. Precisament la proposta que em van fer combinava aquests dos components tan importants per al desenvolupament de qualsevol país.

Quin paper té la fe en aquesta «aventura» africana?

Si no fos per la fe i per la vida cristiana que miro de portar, potser no m'hauria atret tant aquesta proposta d'ajudar amb la meva professió i amb la meva vida als qui més ho necessiten. Per això, al llarg d'aquests nou anys, he mirat de fer-me una més entre els congolesos i confesso que m'hi trobo ben a gust. Són gent molt acollidora, l'ambient és més propens a les relacions humanes, menys tecnificat, amb menys presses, amb menys competitivitat...

Després de nou anys al Congo, no pensa a tornar?

De moment, no. Allà hi ha moltes necessitats i més ara, amb l'ampliació prevista de l'hospital Monkole, que inicialment va néixer el 1991 com un petit dispensari al barri de Mongafula, a Kinshasa. Tot i que al principi es va centrar sobretot en els nens i en les dones embarassades, a poc a poc es va anar ampliant-se els serveis: pediatria, medicina interna, cirurgia... També s'ha invertit molt en la docència i en la formació, i s'han impulsat programes de prevenció als centres escolars més distants de l'hospital. Actualment ens trobem a l'espera d'una gran ampliació que dotarà l'hospital de 150 llits. Altres projectes importants són l'impuls que volem donar al banc de sang, absolutament imprescindible a causa del tipus de malalties que es produeixen sobretot a la població infantil, i el diagnòstic precoç del virus del VIH. A l'hospital Monkole tenim molt clar que no es tracta només de resoldre problemes

mèdics puntuals, sinó que és molt important l'acompanyament personal, és a dir, ser amb ells i que sentin que no estan sols.

Com viu la seva fe una membre de l'Opus Dei, amb una espiritualitat més aviat reservada, enmig d'una Església tan gestual i expressiva com l'africana?

T'hi acabes adaptant. La seva manera de manifestar la fe és molt externa, a través de la música i el ball, i això és bo, sempre que no s'oblidi la dimensió més interior. Per això, jo crec que ens enriqueim mútuament i l'intercanvi de tradicions i sensibilitats ens ajuda a créixer en la fe.

.....

sempre-ha-danar-unida-a-
la companyament personal/ (24/03/2026)